

Jouluhartaus 2001

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani: [Teoblogi](#)

Tämä on rakkauskertomus.

Kertomus Jumalasta joka rakasti ja rakastaa ihmistä niin paljon, että antoi ainokaisen poikansa syntyä ihmiseksi. Koko maailman Luoja syntyi pieneksi avuttomaksi vauvaksi, joka oli täysin riippuvainen siitä miten rakastavasti hänet otettaisiin vastaan.

Jeesus kasvoi Joosefin ja Marian rakastamana.

Hän eli rakastaen Jumalaa ja ihmisiä. Elämänsä aikana, häntä sekä rakastettiin, että vihattiin.

Hänen tapettiin noin 33- vuotiaana, koska maailma oli vielä liian täynnä ihmisiä, jotka vihasivat ja uskoivat että vihaaminen oli Jumalan tahto.

Vielä silloinkaan hän ei vihannut vihollisiaan, vaan rukoili heille anteeksiantoa.

Mutta menkäämme takaisin Jeesuksen syntymään.

Syntyessään hän ei tietenkään voinut tehdä mitään. Hänen elämänsä oli täysin riippuvainen siitä, mitä hänelle tehtiin.

Siihen aikaan lapsia ei arvostettu kovinkaan paljon.

Jos lapsi syntyi vammaisena tai sairaana, se usein vietiin tunkiolle. Jos tyttölapsia syntyi liikaa, heidät jätettiin ruokkimatta, kunnes he kuolivat. Tästä syystä väestörakenne oli miesvoittoinen. Noin 60% väestöstä oli miehiä.

Myös kertomus Jeesuksen syntymästä on esimerkki lapsia kohtaan tunnetusta välinpitämättömyydestä. Juuri synnyttämäisillään oleva nuori äiti ei suinkaan herättänyt mitään erityistä huolenpitoa tai sympatiaa. Hänelle ei löytynyt yöpaikkaa yhdestäkään majatalosta. Maria jätettiin kylmästi kadulle synnyttämään. Onneksi Joosef ja Maria löysivät tallin, jossa eläimet antoivat jonkin verran suojaa yön kylmyydeltä.

Mariakin oli meidän mittapuumme mukaan vielä melkein lapsi. Tyttölapset pakotettiin naimisiin yleensä jo 12 vuotiaana, itseään vanhemmille miehille. Siksi on hyvin todennäköistä että Jeesuksen äiti, Maria ei suinkaan ollut se kypsä nainen, jona häntä kuvissa kuvataan, vaan korkeintaan 13-14 –vuotias tyttölapsi.

Maria kuitenkin rakasti synnyttämäänsä lasta. Niin Joosefkin, vaikka oli aikaisemmin ollut kiusattu jättämään Marian yksin synnyttämään lastaan.

Molemmille enkeli oli ilmoittanut, että tätä lasta ei saa hylätä. Ilman sitä Jeesuskin olisi ehkä Joosefin käskystä peitetty tallin heiniin ja jätetty kuolemaan. Naiset ovat synnyttäjinä luonnostaan tapuvaisempia pitämään huolta lapsistaan. Lapsen hylkääminen tapahtui useimmiten miehen käskystä. Sen aikainen kuningas Herodes, oli itämaan tietäjiltä kuullut, että maahan on syntynyt uusi kuningas. Vallanhimossaan hän ei siekaillut hetkeäkään antaessaan käskyn tapattaa kaikki siihen aikaan syntyneet poikalapset. Varsinkaan miehet eivät siis arvostaneet pienen lapsen elämää muuten kuin omista hyötynäkökohdistaan käsin.

Ehkä juuri siksi Jeesuksen syntymästä kertoneet evankelistat antavat niin paljon painoa kaikille niille miehille, jotka tulivat kunnioittamaan Jeesus-lapsen syntymää. Itämään tietäjiä oli perimätiedon mukaan kolme. Paimenien lukumäärä emme tiedä. Mutta kaikki olivat miehiä. Marian lisäksi vastasyntyneen Jeesuksen elämää oli juhlimassa ehkä kymmenkunta miestä.

Nämä miehet antoivat uuden mallin siitä miten vastasyntyneeseen ihmislapseen tulisi suhtautua. Sitä mallia myös seurattiin. Sitä mukaan kun kristinusko levisi, lapsiin alettiin suhteutua toisin. Kaikki lapset otettiin vastaan – olivatpa hei sairaita tai terveitä, tyttöjä tai poikia. Väestön rakenne muuttui, niin että miehiä ja naisia oli yhtä paljon, eikä tyttölapsia enää pakotettu naimisiin vastoin tahtoaan.

Joulukertomuksen kautta Jumala pyytää meitä edelleen kiinnittämään huomiomme kaikkiin lapsiin – erityisesti köyhiin, vihamielisiin ja vaikeisiin olosuhteisiin syntyneisiin lapsiin. Aikuisena Jeesus sanoi: *”Kaikki minkä olette tehneet yhdelle näistä minun pienimmistäni, sen te olette tehneet minulle.”* Minkä me olemme tehneet kaikkein avuttomimmille ja ihmisen pahuuden uhriksi joutuneille, sen olemme tehneet Jumalalle.

Joulukertomuksessa Jumala ei lähesty meitä kaikkivaltiaana ylhäisyytenä, vaan alhaalta päin, köyhyydestä, avuttomuudesta ja hylättynä olemisesta käsin. Joulukertomuksessa Jumala on avuton lapsi, jonka elämä riippuu siitä miten me häntä kohtelemme.

Kääntäkäämme siis tänäkin jouluna katseemme alas, eikä ylös. Muistakaamme nyt ja tulevana vuonna, niitä ihmislapsia, joilla ei ole sitä, mitä meillä on, ja antakaamme heille mitä he tarvitsevat. Se on Jumalalle annettu lahja.

Muistakaamme myös, että meidänkin ylellisyytemme on lahjaa. Meillä on hyvin lämmitetty kaunis koti monelle, ja runsas jouluateria, vain siksi että sadat ihmiset ovat valinneet antaa lahjansa juuri meille.

Rukoilkaamme:

Rukoilemme kaikkien maailman lasten puolesta,
että he Jeesus lapsen lailla saisivat isän ja äidin, jotka toivottavat
heidät tervetulleeksi tähän maailmaan

Rukoilemme kaikkien niiden ihmislasten puolesta,
jotka kärsivät ihmisten välisestä väkivallasta,
ja ovat aikuisten vihan haavoittamia.
Johdata heidän luokseen joku rakastamaan heitä sinun
rakkaudellasi

Rukoilemme kaikkien niiden ihmislasten puolesta,
joita ei ole haluttu eikä eikä rakastettu.
Välittyköön sinun rakkautesi edes yhden lähimmäisen hellän
katseen kautta.

Rukoilemme kaikkien orvoiksi jääneiden lasten puolesta,
että he löytäisivät avaran kodin,
jonka kautta he tuntisivat kuuluvansa sinun suureen perheeseen.

Rukoilemme kaikkien sairaina ja vammaisina syntyneiden
ihmislasten puolesta,
että he saisivat kokea ehdoitta ja varauksitta rakastavan ihmisen
arvostuksen – sinun kunnioituksesi jokaista ihmislasta kohtaan.

Jeesus Kristus, Jumalan poika, ihmisen rakastaja,
Armahda meitä syntisiä.
Opetä meitä rakastamaan ja
kasvata meitä viisaudessa.
Kaikesta hyvästä kiitämme sinua.
Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Amen.